

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 12^{ην} /25^{ην} Ιουνίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην ἔναντι τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλβάμ καί εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου Ἀμποῦ Τόρ.

Ὁ Ἅγιος Ὁνούφριος ἔζησε ἀκροτάτην ἀσκητικὴν ζωὴν τὸν 4^{ον} μ.Χ. αἰῶνα ἐπὶ ἐξηκονταετίαν καί πλεον εἰς τὰ ἐνδότατα τῆς ἐρήμου τῆς Αἰγύπτου, καταλύσας ἐκ τοῦ χρόνου καί τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ καί καλυπτόμενος ὑπὸ τῆς γενειάδος αὐτοῦ, ὡς ἀναπαρίσταται εἰς τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ἕως ὅτου ὁ ἅγιος Παφνούτιος ἀνεκάλυψε αὐτόν καί ἔμαθε τὰ κατ' αὐτόν καί θανόντα μεθ' ἡμέρας τινάς, ἐνεταφίασεν, καλύψας τὴν γυμνότητα αὐτοῦ, σχίσας εἰς τό ἥμισυ τό ρᾶσον αὐτοῦ.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔχει ἀφιερῶσει πρὸς τιμὴν αὐτοῦ Μονήν, τήν κειμένην εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀναφερομένην θέσιν, ἥτις εἶναι τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως, τὸν ὁποῖον ἠγόρασαν οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι «εἰς ταφὴν τῆς ξένοις διὰ τῶν ἀργυρίων τὰ ὁποῖα ἐπέστρεψεν μεταμεληθεῖς ὁ Ἰούδας», (Ματθ. 27,3-8) Ἡ ταφὴ εἰς τὸν τόπον αὐτόν ἐσυνεχίσθη ἕως καί τὸν 13^{ον} μ.Χ. αἰῶνα, ὡς ἐμφαίνεται καί ἐκ τῶν ἐντός καί περίξ τῆς Μονῆς λελαξευμένων ἐντός τῶν βράχων μικρῶν καί μεγάλων τάφων, εἷς τῶν ὁποίων εἶναι καί τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τουβεναλίου (451μ.Χ.).

Εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην Μονήν προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἱερωνύμου, Νήφωνος, Δαμιανοῦ, Ἰγνατίου καί παρεπιδημοῦντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, συνδεομένων μετὰ τῆς Μονῆς, τῆς ἡγουμένης αὐτῆς μοναχῆς Παῖσιας καί τῆς μακαριστῆς Σεραφείμας μοναχῆς, συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί βοηθῶν αὐτοῦ καί προσευχομένου ἐν κατανύξει ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν, ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν καί προσκυνητῶν τῆς Μονῆς καί ἄλλων.

Πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶδὸς εἰμι καί ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπausιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γάρ ζυγὸς μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν», (Ματθ. 11, 28-30)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης καί ἐν σώματι γενόμενος ἄγγελος καί θαυματουργός θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ ἱερᾷ Μονῇ, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τοῦ «Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως», (Ματθ. 27,10), ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην αὐτοῦ.

Ὁ ὁσιος Ὀνούφριος ἀκούσας τούς Κυριακούς λόγους «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι κάγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς» καί μιμητῆς γενόμενος τοῦ βίου τοῦ Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου καί Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐξῆλθε τοῦ Κοινοβίου καί τήν ἔρημον ὤκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μή ἐωρακώς, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ.

Τοῦτο ἐποίησεν ὁ ὁσιος ἡμῶν Πατήρ, ἐφαρμόζων εἰς τήν πρᾶξιν τήν ἐντολήν τοῦ θεοῦ, «ἀγαπήσεις Κύριον τόν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου», (Μάρκ. 12,30) Καί τήν ὁμοίαν αὐτῆς, «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», (Μάρκ. 12,31).

Ἡ ἀνυπόκριτος καί μᾶλλον τελεία ἀγάπη τοῦ Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου πρός τόν θεόν ἀνέδειξεν αὐτόν «δοχεῖον τῆς ἀγίας Τριάδος», ὡς λέγει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Φῶς νοητόν καί οὐράνιον, ἔνδον λαβών ἐν καρδίᾳ σου τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὠφθης Ὀνούφριε. Καί νῦν μετά Ἀγγέλων ἡρίθμησαι, κραυγάζων, Ἀλληλουῖα. Καί ὅλος θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ καί τῆς τρυφῆς τήν ἀπόλαυσιν καί ζωῆς τόν χειμάρρουν καί τῶν ἐορταζόντων τόν χορόν καί χαράν τήν ἀγήρω ἀπείληφας, Ὀνούφριε».

Ὦντως, ἀγαπητοί μου, τό σωτηριῶδες κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τεθεμελίωται ἐπὶ τῶν ἐντολῶν τούτων δηλονότι: «ἀγαπήσεις Κύριον τόν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου... καί τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι», (Μάρκ. 12, 30-31), λέγει ὁ Κύριος.

Τοῦτο δέ ἰσχύει διότι, κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ». Κατὰ δέ τόν θεῖον Παῦλον ἡ ἀγάπη μείζων ἐστὶ καὶ αὐτῆς τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδος (Α' Κορ. 13,13) «Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαῶν καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» (Α' Κορ. 13,1). Καί πάλιν κατὰ τόν Εὐαγγελιστήν Ἰωάννην: «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 3,16).

Ἡ σήμερον ἐπιτελουμένη ἐορτίος μνήμη τοῦ ἀσκητοῦ καί πολίτου τῆς ἐρήμου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου ἀφορᾷ ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τήν τιμὴν καί δόξαν τῶν δοξασάντων τόν δοξάσαντα ἁγίους αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ θεοῦ Πατρός, ἀφ' ἐτέρου δέ εἰς τήν ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρίαν ἡμῶν τῆς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἀγάπης, ὡς μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἱερά μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου καί τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Ὀσίου Πατρός ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ εὐαγγελίζεται ἡμῖν καί τοῖς συνανθρώποις ἡμῶν τό ἀνεξιχνίαστον μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ὑπὲρ τοῦ κόσμου σωτηρίας τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Τόν ἐκ θεοῦ θεόν Λόγον τόν ἀρρήτῳ σοφία ἦκοντα καινουργῆσαι τόν Ἀδάμ βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου

ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Παρακαλέσωμεν τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, ἵνα ταῖς ἰκεσίαις τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου συγκληρονόμοι γενώμεθα τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πρὸς τὸ Κοιμητήριον τῆς Μονῆς, ἔνθα ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς κοιμηθείσης μοναχῆς Σεραφείμας. Ἐκεῖθεν ἔλαβε χώραν ἡ κάθοδος πρὸς τοὺς τάφους, τοὺς λελαξευμένους ἐντὸς τοῦ βράχου, ἔνθα καὶ ὁ τάφος τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου καὶ ἀνεγνώσθη καὶ ἡ εὐχή τῆς εὐλογίας τῶν ὁπωρῶν καὶ δὴ τῶν σύκων, εὐδοκιμούντων εἰς τὴν περιοχὴν .

Μετά τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου ἠκολούθησε φιλόξενος δεξίωσις εἰς τὸ ἡγουμενεῖον ὑπὸ τῆς καλῶς διατηροῦσης καὶ συντηροῦσης τὴν Μονὴν ὁσιωτάτης Μοναχῆς Παῖσιας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/XHoGG8AGdjE>

<http://youtu.be/kpDT16Slak0>

